

Jeg siger gerne, at når hr. Thor Pedersen beskytter den lille mand, er det givetvis, fordi det er endnu mere til gavn for den store mand. Det har man set masser af eksempler på, også i diskussionen om rentefradraget.

Er det også for at beskytte den lille mand, at Venstre nu igen vil hæve kapitalpensionsfradraget til 59 pct.? Det er i hvert fald noget, den lille mand skal betale. Så enkelt er det jo.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Venstre er vist i denne debat ved at udvikle sig til at ligne et stykke vådt håndsæbe, der smutter mellem fingrene på én. Det kan ganske vist være til lands, til vands og i luften, men hvis man forsøger at få hold på det, så er det mest dér, hvor man ikke har lyst til, at det er.

Jeg fik intet svar på, hvor længe det her forlig om efterlønnen varer. Jeg synes, det er sløjt, at vi ikke kan få et årstal på, hvornår det forlig er færdigt. Og jeg synes, det er endnu mere sløjt, at Venstre ikke engang kan svare på, om det stadig væk er Venstres politik at afskaffe efterlønnen, når forliget er udløbet.

Det er selvfølgelig helt fair, som hr. Thor Pedersen siger, at vi ikke kan vedtage love nu, der skal vedtages af et Folketing i år 2004, og hvad ved jeg. Fair nok, men kan hr. Thor Pedersen så ikke i det mindste nu sige, hvad hr. Thor Pedersens råd er til det Folketing, der sidder i år 2004, hvis dette forlig er udløbet på det tidspunkt? Hvad er hr. Thor Pedersens råd til det Folketing? Bør det Folketing fjerne efterlønnen? Er det Venstres politik i dag?

Vi må have et svar på det, alt andet er simpelt hen for sløjt af et parti, der bryster sig af, at man ved, hvor man har det.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Villy Søvnald spørger til beregninger. Jamen det er jo normalt sådan, at under udvalgsarbejdet produceres der i stribevis af beregninger. Loven er jo ikke vedtaget. Der vedtages betalingsstørrelser for at kunne opnå ret til efterløn. De går jo fra ca. 2.200 kr. til 3.600 kr. inden for en 3-års-periode. Så kan man jo godt regne ud, at det efter skat betyder fra ca. 150 kr. til ca. 180 kr. pr. måned. Det regnestykke kan man lave. Det kan man så trække fra det netto-provenu, man har, hvis man får 14.000 kr. om

måneden, eller hvis man får 18.000 kr. om måneden. Det regnestykke mener jeg i virkeligheden at alle i Folketinget er i stand til at lave uden i øvrigt at ulejligge et ministerium. Så jeg vil gå ud fra, at alle kan sidde og lave regnestykket.

Med hensyn til det mere spidsfindige og de forskellige familieformer går jeg ud fra, at man får svar på det under det normale udvalgsarbejde. Vi har jo i Danmark tradition for, at et ministerium betjener udvalgene uanset politisk observans.

Hr. Jens Peter Verner sen er inde på det her med pensionssparerne. Jeg går ud fra, at hr. Jens Peter Verner sen kender pinsepakkens indhold. Og det kan altså ikke bestrides, at der over en 4-års-periode fjernes 30 mia. kr. fra pensionssparerne. 30 mia. kr.! Så siger hr. Jens Peter Verner sen, at med hensyn til hus og rentefradrag er det den lille mand, der betaler. Er vi helt sikre på det? I teorien kan man sige, at den store mand kan købe det kvit og frit, sådan er det jo engang. Den, der virkelig har formue, behøver jo ikke at gøre brug af realkredit, men kan i virkeligheden placere sine egne midler.

Det kunne jo være, at det lige præcis er den lille mand, der har problemet, når han med sin familie skal bosætte sig for første gang og skal finde ud af: Har vi råd til at få en ejerbolig, som vi helst ville have, eller er vi tvunget til at få en støttet bolig, vel vidende at der ikke er forskel på omkostningen ved at bygge 1 kvadratmeter støttet og 1 kvadratmeter ejerbolig. Det er samme omkostning.

Men hvis ikke man har en rimelig balance mellem det subsidie, der ligger til den støttede bolig, og det, man kan få over skatten til ejerboligen, så tvinger man alle nye familier over i det støttede boligbyggeri, selv om de måske ønsker noget andet.

Hr. Jes Lunde spørger igen til en garanti om efterløn. Jamen jeg kan jo ikke give anden garanti end det, vi siger i Venstre, og det er, at den aftale, vi har indgået, står vi ved, og det gør vi også i en kommende regering. Jeg kan kun give det råd til dem, der er valgt af Folketinget i år 2004 og senere, at de skal leve op til det ansvar, de har for det, de er gået til valg på, det, de har, om jeg så må sige, i deres egen bagage. Det er det, de skal følge her i Tinget, og der behøver de ikke lytte til et råd, der ligger 10 år tilbage i tiden.